

L'escenari de llauna Més Max

Francesc M. Rotger

Les fronteres entre el cinema i el teatre és clar que ja no resulten tan rígides. Tot i això, també sembla evident que el cinema, en general, hi surt guanyant. Dels tres muntatges candidats, enguany, al premi Max de les Arts Escèniques al millor espectacle de teatre, dos (el 66%, podríem dir) són adaptacions de pel·lícules a l'escenari: *Celebració*, versió catalana (presentada a la darrera Fira de Manacor) del llargmetratge de Thomas Winterberg, i *Solas*, traducció a l'escenari (exhibida a l'Auditori de Palma) de la creació homònima de Benito Zambrano. Abans es feia al revés, es rodaven pel·lícules a partir d'obres de teatre (de fet, de vegades encara es roden). Ara s'ha tornat fins i tot molt més habitual el camí contrari. Tot i que això suposi un repartiment nombrós, com a *Celebració*. Als Max, *Solas* guanyat també dues de les tres nominacions a la millor actriu (Lola Herrera i Natalia Dicenta, mare i filla a l'escenari i fora de l'escenari) i amb sengles candidatures a la direcció (José Carlos Plaza) i al text adaptat (Antonio Onetti).

I si només fos això... Un tercer muntatge basat a una pel·lícula (per cert encantadora), *El señor Ibrahim y las flores del Corán*, ha obtingut també dues candidatures als Max: millor adaptació (Ernesto Caballero) i millor actor (el veterà Juan Margallo). Però l'apartat de les propostes al millor autor teatral en català o valencià resulta sintomàtic: dues de les tres peces triades duen títols tan cinematogràfics com *Raccord*, de Rodolf Sirera, i *V.O.S. (Versió Original*

Subtitulada), de Carol López. Aquest darrer espectacle, per cert, inclòs dins la programació d'hivern del Teatre del Mar, a Palma: creació escènica, sí, però plantejada (amb *flashback*) com a filmació. Per contra, als darrers Goya del cinema espanyol, només dos títols premiats d'origen teatral (*El método*, amb dues estatuetses, i *Ninette*, amb una), a més dels dibuixos animats d'*El sueño de una noche de San Juan*. Pel que fa a les nominacions als Oscars, així, per damunt, no he vist res, en principi, que sembli relacionat amb els escenaris. No m'ha sorprès que la plana *Obaba* hagi quedat fora de la carrera (*La vida secreta de las palabras*, em fa la impressió que hagués fet molt millor paper), ni que la sensible *Joyeus Noël* sí que hagi estat seleccionada. Per cert: tant la pel·lícula d'Isabel Coixet, com la recent producció dramàtica mallorquina *Amics*, de Teatre Independent de Ciutat, a més d'emocionar-nos totes dues, també inclouen l'una i l'altra, dins la seva banda sonora, una mateixa (i bella) cançó: "Hope there's someone", d'Anthony & The Johnsons.

Si vos agraden les curiositats, podeu recordar que tant Rodolf Sirera, com Sergi Belbel (proposat al Max al millor autor en català per *Forasters*), com Juan Mayorga, candidat al mateix premi al millor autor en castellà per *Hamelin*, han estat, tots tres, guanyadors del Premi Born de Ciutadella de textos teatrals. També Jordi Galceran, l'escriptor de la peça a partir de la qual es va rodar *El método*. ■

La vida secreta de las palabras.

